

at de er stillede saaledes i Folketinget og Landstinget i Henseende til Medlemstal, at de er oplagte til at gaa ud til Vælgerne i den Tro, at de skulde komme tilbage fra Valgene, hvad enten det nu er Folketings- eller Landstingsvalgene, paa en saadan Maade, at Højre skulde kunne danne Regering? Det kan de sikkert ikke tro; en Regering, som vilde handle provisorisk, drømmer Højre vel ikke om, noget saadant er vel ikke i Luften? Den Situation er vel overstaaet, saa den aldrig kommer tilbage mer. Saa er der tilbage Højres Haab; det har fundet Udtryk ikke her i Dag med rene Ord, men lidt antydningssvis, men jeg har jo lagt Mærke til i Pressen, at Højres Haab er det, at naar Højre stiller Kandidater op i alle Venstrekredse og navnlig i de Venstrekredse, hvor Regeringens Tilhængere er valgte — og det er jo et Forsøg, man har prøvet paa allerede sidste Sommer, hvor Højre sørgede for at faa Højremøder saa vidt muligt i alle de Kredse, der repræsenteres af Regeringspartiet —, vil Regeringens Tilhængere blive fortrængt i mange af Kredsene. Men tror man, at man ved at stille Højremænd op i alle de Kredse, ved at fortrænge os skulde have noget egentligt Udbytte ud af det for sit eget Vedkommende? Nej, siger man, det, der kan naas derved, er, at saa sejrer de Radikale og Socialdemokraterne; og hvem der er rigtig i Aande, baade naar de taler og skriver derom, siger det ganske aabent, saaledes som gamle Jacob Scavenius har skrevet: Heller det end det nuværende Ministerium! Ja, vi faar se, om Højre kan faa det Ønske opfyldt at skabe et Flertal i Folketinget, hvoraf der kan udgaa et socialistisk-radikalt Ministerium; vi faar nu se, om det kan lykkes Højre at naa dertil. Det er jo en mærkelig Politik, hvis det virkelig er Højres Mening. Højre har nu korset sig saa mange Gange ligesom i Kalundborgs Krønike, hvor det hedder om den vedkommende: „Han slog et Kors, slog to, sløg tre, men lige meget hjulpe de“; men det lader virkelig til, at den Forfærdelse, Højre har udtalt over et socialistisk-radikalt Regimente, er ikke saa alvorlig ment, naar de for Alvor nu under denne Konflikt mener, at det er deres Pligt at tilvejebringe en saadan Situation, at man skulde komme til en radikal og socialistisk Regering. Hvorledes Forholdene udvikler sig ved Valgene, om Højre faar Held til, at Valgene gaar i den Retning, ved jeg ikke. Jeg tager Situationen med Ro, saaledes som den foreligger, Sa-

gen bliver lagt i Vælgernes Haand, og hvad Vælgerne bestemmer, bliver det afgørende. Men tror de Herrer, at de dermed har slaaet Grundlovssagen ihjel, tager de fejl. Denne Sag er rejst, og den gaar ikke ud af Dagsordenen, før den er bragt til en heldig Løsning. Ministeriet har ønsket at faa en fredelig Forhandling om denne Sag, at komme til en fredelig Løsning af dette Forhold, men vil Højre ikke det, skal man selvfølgelig tage Situationen, saaledes som den foreligger. Og det at stemme for Dagsordenen betyder jo, at man for en Tid vil tage Grundlovsspørgsmaalet ud af den politiske Dagsorden; det er det, man vil, man vil stille Sagen i Bero; hvis Regeringen vilde forelægge Forslag til Lov om en Kommission, saa var den Sag stedt til Hvile, maaske for lange Tider. Men det vil Ministeriet ikke, Ministeriet vil forelægge den Sag først for Folketingets Vælgere og se, hvad Udfaldet deraf bliver, og senere tager Regeringen Bestemmelse om det næste Skridt. Men selve Grundlovssagen maa de Herrer ikke tro, de faar ud af Dagsordenen ved Vedtagelsen af det Forslag, her foreligger.

Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper) bebrejdede Venstre, at vi ved den nugældende kommunale Valglov har ødelagt den kommunale Ordning. Jeg gør opmærksom paa, at det er ikke Venstre alene, som har stemt for denne kommunale Ordning, der er ogsaa Højremænd i dette Ting, der har stemt for den. Jeg tror ikke, at den nuværende Ordning er til Skade for Kommunerne eller den kommunale Udvikling, tværtimod forekommer det mig, at den har vist sig at være ret tilfredsstillende; at der indenfor den kan ske Misgreb et eller andet Sted, følger af sig selv, det kan ske under en hvilken som helst Ordning. Men saa siger det ærede Medlem, at vi har stillet et Grundlovsforslag, hvorved man ved særlig Lov kunde forandre hele Basis for den kommunale Ordning. Men det er jo ikke rigtigt, det ærede Medlem maa jo ikke have læst vor § 91, thi i vort Forslags § 91 er Valgretsalden fastslaaet, de vedkommende skal have en Valgretsalders i Overensstemmelse med Forslagets § 30, og med Hensyn til Ophold i Kommunerne og Udredelse af Skat skal de fyldestgøre de til enhver Tid gældende Lovbestemmelser, de skal svare Skat (Afbrydelse). Men de Herrer, hvad har de gjort? Hvis det ærede Medlem, som er Ordfører for Udvalget, har set sit eget Forslag igennem, vil han have lagt Mærke til, at de forandrer i deres Forslag